

Sygn. akt IV CZ 34/20

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Beata Janiszewska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marcin Krajewski

SSN Joanna Misztal-Konecka

w sprawie z powództwa P. D.

przeciwko Gminie S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 czerwca 2020 r.,

zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 6 lutego 2017 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny w (...) odrzucił skargę o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem tego Sądu, oddalającym apelację Gminy S. jako pozwanej w sprawie z powództwa P. D. o zapłatę bliżej określonej kwoty tytułem wynagrodzenia za wykonanie robót budowlanych. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, wbrew uzasadnieniu skargi o wznowienie postępowania, skarga ta nie została oparta na ustawowej podstawie wznowienia w postaci wykrycia nowych faktów lub środków dowodowych w rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c. Skarżąca Gmina S. wniosła zażalenie na to postanowienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W orzecznictwie za utrwalone należy uznać stanowisko, że skarga o wznowienie postępowania nie jest oparta na ustawowej podstawie, a co za tym idzie, podlega odrzuceniu (art. 410 § 1 k.p.c.) także wtedy, gdy skarżący wprawdzie przywoła jedną z wymienionych w kodeksie postępowania cywilnego podstaw wznowienia postępowania, jednakże już z treści skargi wynika, że w rzeczywistości podstawa ta nie zachodzi w danej sprawie (postanowienia Sądu Najwyższego z: 15 czerwca 2005 r., IV CZ 50/05, 24 stycznia 2007 r., III CZ 1/07, 29 listopada 2012 r., II CZ 132/12, 26 lutego 2015 r., III CZ 5/15, 9 września 2016 r., V CZ 51/16).

Skarżąca podniosła, że przyczyną uzasadniającą wznowienie postępowania w sprawie z powództwa P. D. jest wykrycie nowych okoliczności faktycznych i dowodów. Jak trafnie zauważył Sąd Apelacyjny, możliwość wznowienia postępowania na podstawie określonej w art. 403 § 2 *in fine* k.p.c. występuje w razie łącznego spełnienia trzech przesłanek: po uprawomocnieniu się wyroku muszą zostać wykryte nowe fakty lub dowody, które istniały w toku postępowania, ale nie zostały w nim powołane; fakty te lub dowody mają mieć przynajmniej potencjalne przełożenie na wynik sprawy, a strona wnosząca skargę o wznowienie postępowania powinna być pozbawiona możliwości skorzystania z tych środków w toku postępowania, o którego wznowienie występuje. Oznacza to, że wskazane w art. 403 § 2 k.p.c. pojęcie „wykrycia” nie odnosi się do okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, których strona jedynie nie dostrzegła bądź nie zgłosiła na skutek własnej opieszałości czy błędnej oceny. Skarga o wznowienie postępowania nie służy bowiem do korygowania zaniedbań procesowych, których dopuściła się strona skarżąca.

W uzasadnieniu postanowienia o odrzuceniu skargi o wznowienie postępowania Sąd Apelacyjny zauważył, że okoliczności, na które powoływała się pozwana gmina, były już przedmiotem oceny Sądów I i II instancji. Dokonał przy tym szczegółowej analizy argumentacji skargi o wznowienie postępowania i wskazał, że skarżąca nie podniosła ani okoliczności nowych, ani niemożliwych do przywołania w sprawie, która miałaby być przedmiotem wznowienia. Skarżąca

w zasadzie nie odniosła się do argumentacji Sądu Apelacyjnego zawartej w motywach zaskarżonego postanowienia, lecz ograniczyła się do polemicznego stwierdzenia, że w skardze o wznowienie postępowania wskazano i nowe dowody, i nowe okoliczności faktyczne. Złożone przez skarżącą zażalenie stanowi jedynie powielenie, w istotnym zakresie dokonane *in extenso*, stanowiska zajętego uprzednio w skardze o wznowienie postępowania i poddanego skrupulatnej, trafnej ocenie Sądu Apelacyjnego.

Należy zatem przypomnieć, że w ocenie Gminy S. postępowanie w sprawie z powództwa P. D. winno było zostać wznowione z tej przyczyny, że protokół odbioru, będący istotnym dowodem w sprawie, miał nie odpowiadać rzeczywistości, a przeciwko powodowi toczy się postępowanie karne w sprawie o przestępstwo z art. 286 § 1 w zw. z art. 294 § 1 k.k. Skarżąca pomija jednak, że fakt dokonania odbioru robót wykonanych przez powoda był przez nią kwestionowany już na etapie odpowiedzi na pozew, a w toku postępowania zgłaszano również okoliczności związane ze sprawą karną toczącą się przeciwko powodowi. Przywołane przez skarżącą fakty nie są więc nowe.

Nie zachodzą również podstawy do uznania, że w sprawie wykryto nowe środki dowodowe w rozumieniu przydanym temu pojęciu w wykładni art. 403 § 2 k.p.c. Takiego charakteru nie można przypisać faktowi odebrania dopiero w listopadzie 2016 r. wyjaśnień od inżynierów, którzy z ramienia skarżącej nadzorowali prace prowadzone przez powoda, skoro nie wyjaśniono, dlaczego odbycie rozmowy na temat spornej inwestycji nie było możliwe wcześniej, choć protokół odbioru prac podpisano 13 lipca 2011 r., a wyrok Sądu II instancji zapadł przeszło pięć lat później. Mimo wyraźnego podkreślenia takiej konieczności przez Sąd Apelacyjny, w zażaleniu nie podjęto także próby wyjaśnienia, dlaczego sporny protokół opatrzony został podpisem inspektora nadzoru M. M., skoro w ocenie skarżącej nie doszło do odbioru prac.

Z powyższych względów stanowisko Sądu Apelacyjnego o braku ustawowych podstaw wznowienia postępowania należało uznać za trafne, a zażalenie skarżącej, jako niezasadne, podlegało oddaleniu.

Z uwagi na powyższe na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. orzeczono, jak w sentencji postanowienia.

jw